

2. apr. 1971

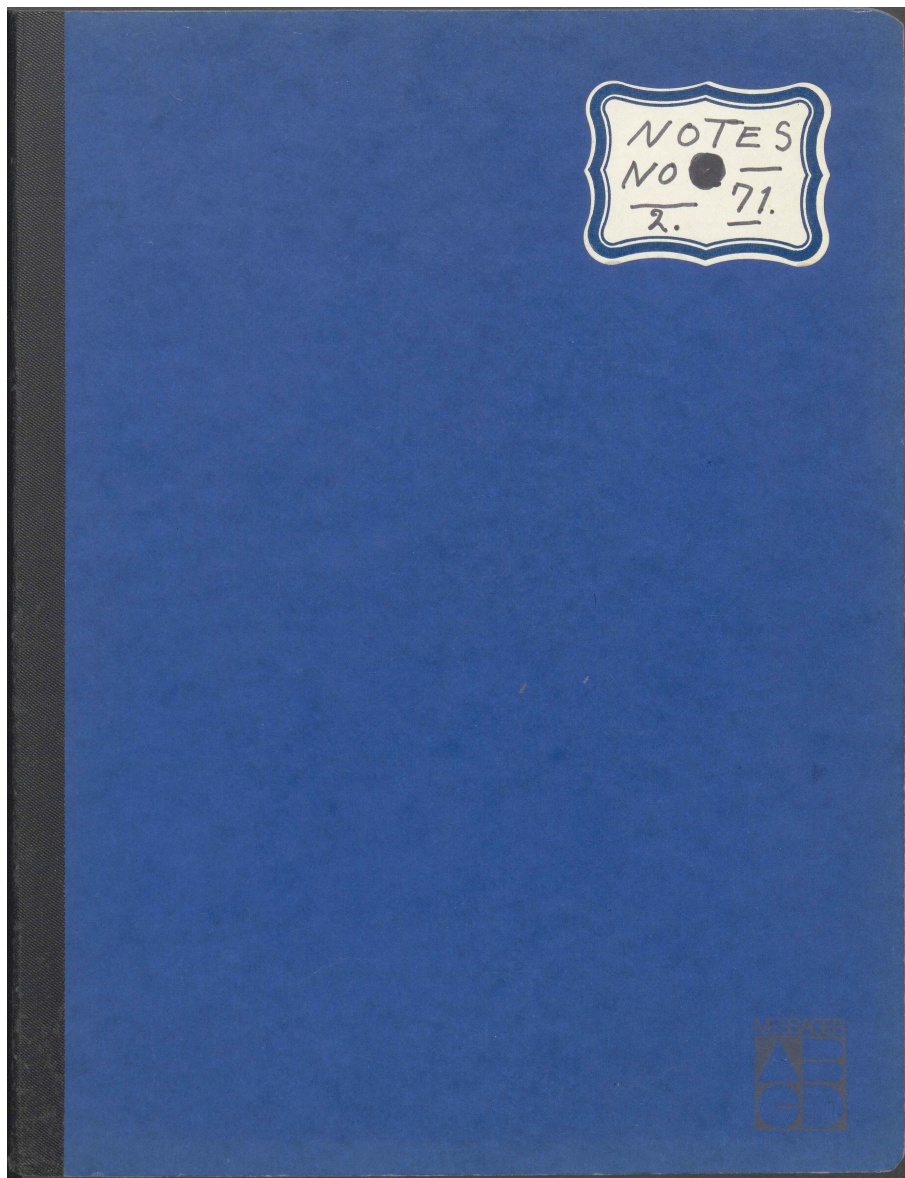
FAKTA

Dato:
2. apr. 1971

Sidetæl:
Notes 71 bd 2 s. 3-12

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

Paris

2-4-71.

Hver gang is med in tons
nyoprig held har bladet de sidste
nye kunsttidsskrifter - Art INTERNA-
-tional - Art forum - Opus - Art News
- Puff - o. s. v. i gennem er is pou
det nærmeste ved at brette
mig over kunst. Det man
person fores for er en mandelig
strom af lige gyldig veder, des le hisk
pindde huggeri, i n tallek tuel et hele-
-tionisme, en smaa ting af deling
af lige gyldig veder, hver giver sit
lille nummer - lilleste en muler
striber, en muler pou plet iges,
en lever pfer skulptur, en næst
at lave noget, man publicer
det i smaa talle skrifte, en
bringer som saktel carred, graffiti,
vat, flutte o. s. v. alle musen
pou for at komme til med
dres forskellig smaa pou fund.
Pou baggrund af denne situ-
-tion kan man dertil komme
-me til an den konklusion end
den at det er helt lige gyldig
om man gør det ene eller det
andere, det tredje eller fjerde -
alt er lavel - og alt yvar -
det er en stor kval men de lige-

- gyldelig hovedsags.

Man skal tage man altid for
højstideligt paa problemet (som
man skal vise sig ikke at være
noget problem) om man skal
gøre det ene eller andet, og
om man skal gøre det paa
den ene eller anden måde
det kan og man kan være
helt ligegyldigt at gøre en
vulgsituation ud af det.

Når man har en sel del for
et problem (og et meget iagt)
er der jo udelukkende fordi
man har bevæget sig i den
vestlige dualisme mellem
begreberne godt og skidt - rigtig
og forkert - sand og usandt,
man har kendt i et kvalitets
- kriterium som, i hvert fald i
dag er fjendt. Hvad man
laver det laver man - godt
eller skidt - er et overflødig
spørgsmål at stille sig.
Det eneste nøgtende rele-
-vante spørgsmål man
kan stille er: hvorfor - man
laver det. Ofte kan den tænke

fulde mig ind, om ikke hele
min virksomhed som kunst-
ner, men det kom der til
stigning alene har sit udsping
i ren og skær personlig led.
Hvis virksomheden ikke havde
dette udsping ville man jo
forlangt være oplyst med at
vurdere den ud fra et kvalitets-
kriterium, hvis den var base-
ret på en ren sensuel hang
til at lave noget - på at
man simpelt hen ikke kunne
lade være - som ville selv
udførelsesprocessen jo være nok
i sig selv og man ville give
jorden i resultatet. Man ville
i hvert fald være helt tilfreds
med om resultatet i forhold
til et eller andet kvalitets-
kriterium var "rigtigt" eller "fer-
vert". Jeg tror man må for-
sig at have sig over denne
som kvalitetsproblematik, prøve
at gøre det et fuldkomment
indifferent forhold til resulta-
tet af det man har præstil-
let. Det være et levende
men måske man være vigtige
længst, længst vigtige end at

Være en "stor" kunstner.
Kun hvis kunsten kan hjælpe
en personligt til det her den
beholdning.

When the young sculptor Harry
Bell Suid: These paintings are
objects without reference and
without relationship even to
themselves ---- It is painting
in the most absolute and
abstract sense, he could very
well have been thinking of
Reinhardt, if he had not, in
fact, been referring to Warhol.
Max Kozloff.

Stil problemet (som ret beset
ikke er noget problem) har været
en næsten permanent konflikt
for mig. Når jeg ville arbejde
"rent" gængede det mig at
det altid blev i den abstrakte
stil og af den re grund hop-
pede jeg over i det "urene"
for her at blive gængs af
det dada - surrealistiske (litterære)

Stil præc - som leder har jeg u-
-stændselig hoppet frem og til-
-bage. Det fuldt mig "rene"
ind et der i det
ude mærket kunne indføres "u-
-rene" elementer uden det be-
-tyrvede at gøre ud over renheden,
lige som det omvendte kunne
bude sig opre.
Er det nu rigtigt? Jeg tror
det. Gud os fresthille os et
is arbejder med en mon tuse.
Disse virkelig keds udgjorte elementer
mon tuse består af f. eks. jords
har et formel - en form - en struktur
- sur - en turve - MEN. og
dette er meget vigtigt disse
foruds er ikke valgt på be-
-grundelsen for grund af disse
formelle karakteristika kunne karakteristi-
-ka, men uden hensyn til disse,
af rent "indholdets mæssige" u-
-formelle grunde. Når dette
valg ud fra ikke formelle motiver
er gjort kan jeg meget vel i
min montering af elementerne
og som huse hendsyn til disse
formelle egenskaber ved fremstil-
-lingen af mon tuse. Det er

ikke et spejls mal om at
"kom pover" dem som man
efter visse æstetiske man ude-
-lukende behandle dem efter
deres egen natur. Det vil sige
at man ikke udelukkende
ligger hen som til det ene
eller det andet - det "rene"
eller "urene" i ikke vil sige mel-
-lem dem, man bringer dem
skiftesvis hen som stillingsproce-
-sion hver for sig - og ikke be-
-gynde dem med en formel-
-fuld (æstetisk) præsentation
om hvordan det skal gøres.
Jeg tror ikke den væsentligste
"renhed" (Mondrian - Reinholdt)
ligger i et formelt plan,
man alene i en holdning
til dem som udelukkende ting,
som årsagen til at man frem-
-stiller dem som den ting.
Her er det den i sig selv vonske-
-lige hed der ligger op, de fleste
gænge kan man ikke give
nogen tilfredsstillende forklaring
som hver for sig. Måske er
det rigtige hvad den onydelige

Kritiker Charles Harrison siger:
The Major Problem is never
How to do something: it's
always what to do.

Hvad og hvorfor - det er for-
bunden svare at svare på
for som regel ved man det
ikke, det er vel noget over-
vejende ubevidst der sætter
en pose spørg og i gang med
et eller andet - man - ser man
man i det mindste fuldt ud
erhænde og anerkende de ube-
vidste udgangs punkter - helt
både sig selv og det give
sig hen i det.

Spørger man hvorfor man
gør dit eller det i indehold-
et der dette hvorfor et moralsk
krav - nemlig dette at man
skal have en hensigt med
sin handling - og det har
man som regel aldrig, i hvert-
fuld bevidst, naar man laver
kunst. Og for man man gøre
sig bevidst at det eneste svar
man kan give på dette hvor-
for er: ved ikke!

For nu at vende tilbage til
man tugen som har det vore

en af de ting som har kommet
mig i ubegyndet at jeg at til
her skilte mig selv spørgs-
-målet (og hvad det var con-
-tinkt) hvorfor jeg valgte det
ene objekt frem for det andet.
Jeg har forsøgt at give mange
svar - i begyndelse grundet på
noget formelt - formen - formen
- skuffet - men efterhånden som
jeg indsaa at disse svar var
i tilstrækkeligt svære blev
mere mere vage og svarende.
Nu indsaa jeg at der ikke
gives eet svar på et spørgsmål
Spørgsmål, men mange.
Det kan godt være formen -
-formen, men det kan også
være selve objektet i sin bety-
-lighed - det kan være en eller
anden association det vælter
et minde - en forstilling - en
vag formmæssig o. s. v. - over-
-vegende helt ubestemte grunde.
Jeg tror at jo mere man afspej-
-ler alle disse grunde jo mere
har man mulighed for at have
sig over objektet - stille sig
sig i en different til det som det

det er med samt alle sine
årsager og grunde - og i det
offentlige ~~til~~ til at søge den
objektive for chancen for at
indføre "rent" i en "ren"
kunstneriske tanke. Da er det
for meget alle sprogs mål om
indseende og indhold - da er
det bare det objekt med
og uden alt hvad det kan
fylde med. Det er det
spændende ved Warhol at
for ham er det komplet
lige gyldigt om han velger
det ene eller det andet bille-
de til sine serigrafier - det
har i sig selv ingen betyd-
ning - men at han bruger
det til at præsentere kunst
med - det har betydning.
Det samme har jeg opdaget
ved at lave mine dagbøger.
Den eneste regel jeg holder mig
til er at på hvert hverdag sheet
fylde en side med lige gyldigt
hvad - materialer som er lige
for ham den i det offentlige - det
viser sig at selv for sød
tilfældigt et grundlag - den har
der sig "møgt" - kunst eller ikke,

det er i dette tilfælde ikke
spørgsmaalet - det er alene
en proces - og den viser at
enhver handling sætter spor.

Paris

8-4-77.

Hvis man akcepterer
krus er det ikke krus mere,
det opløses sin egen proble-
matik. Så længe krus behandles
som et problem, må det man
skal ud af beholder det sin
måde. Man skal ikke valde
det ene eller det andet, man
handle.

Piero Manzoni sagde:
ALCUNE REALIZZAZIONI.
ALCUNI ESPERIMENTI.
ALCUNI PROGETTI.
og man ikke der ligger en sand-
hed i det?

Ci d'arte fra: Virginia Whites:
Tautic imagery: affinities
with twentieth century
abstract art.

It is erroneous to call Tautic